SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY · УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI No. 157. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 18, 1994. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 18-го СЕРПНЯ 1994. Ч. 157. РІК CI

О. МОРОЗА ЗВИНУВАЧУЮТЬ В НЕЕТИЧНОСТІ

Київ (Р.Р.). — Тут 15-го серпня до мандатної комісії Верховної Ради України надійшла заява від депутата парламенту Сергія Кириченка, у якій автор вказує на неетичну поведінку голови Верховної Ради Олександра Мороза.

Йдеться про випадок, коли С. Кириченко вніс пропозицію на сесії проголосувати за розгляд проєкту закону щодо змін валютного регулювання, то О. Мороз „допустив коментування виступу депутата з наміром не ставити на голосування подану пропозицію".

Після наполегливих вимог депутатів пропозицію все ж було поставлено на голосування, пише Кириченко, але перед цим О. Мороз вдався до нелегальної дії — прямого заклику до депутатів не голосувати за внесення цього питання на розгляд сесії, що також є порушенням депутатської етики.

У зв'язку з такою ситуацією, С. Кириченко вимагає щоб Мандатна комісія розглянула поведінку О. Мороза і вжила відповідних заходів проти такої поведінки.

ВІДБУДЕТЬСЯ ПЕРША СВІТОВА КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ КРЕДИТІВОК

Рочестер, Н.Й. (В. Пилишенко). - Українська Світова Кооперативна Рада, яку очолює Дмитро Григорчук, президент Централі Українських Кооператив Америки, у співпраці з Національною Асоціяцією Кредитних Спілок України від 9-го до 18-го вересня ц.р. скликає в Києві і Львові світову конференцію українських кооператив.

Це буде перша такого роду конференція, яка включатиме 30 новостворених фінансових кооператив України. Світова Рада в західній діяспорі об'єднує 53 кредитові спілки із загальним членством 150,000 та з капіталом 2 біл. дол.

У конференції візьмуть участь голови крайових кооперативних рад: Мирослав Болюх з Австралії, Мирон Баб'юк з Америки, Петро Микуля з Канади і Петро Козинецьз України.

З доповідями на конференції виступлять видатні кооператори: д-р Б. Кекіш, Т. Підземецький, Т. Денисенко, І. Ляшок, В. Гупалівський та інші.

Богдан Ватраль, координатор розвитку кредитових спілок в Україні координує працю цієї конференції з Світовою Кооперативною Радою. Канадську державну технічну допомогу представлятиме Оля Заверуха, а американську державну допомогу (ЮСАЇД) — представлятиме Дейл Мейджерс. Зголосилися взяти участь в конференції біля 150 осіб.

Запрошенними гостями конференції є: новообраний президент України Леонід Кучма; представники Уряду і місцевої влади: М. Жулинський, В. Пилипчук, В. Євтухов, К. Германчук, І. Пензеник і В. Ющенко.

Створюється міністерство Оборонної Промисловости

Київ (Р.Р.) — У понеділок, 15-го серпня, член Комісії Верховної Ради з питань оборони і державної безпеки Ярослав Ілясевич поінформував, що комісія прийняла рішення створити Міністерство Оборонної Промисловости, відокремивши деякі служби від Міністерства машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії.

За словами Я. Ілясевича міністерство буде створено, не зважаючи на „шалений спротив з боку деяких урядових структур".

На думку Я. Ілясевича, якщо зберегти військово-промисловий комплекс, „то він буде здатний нагодувати Україну", оскільки тут існує замкнутий цикл виробництва танка типу Т-80, який на світовому ринку коштує понад 2.5 міл. дол., є змога виготовляти підводні човни і бойові катери. Кандидатуру міністра оборонної промисловости, на думку Ілясевича повинна затверджувати Верховна Рада України, і не має значення, буде це людина військова, чи цивільна.

Американці подарували українцям молочарню

Київ (Р.Р.). — Тут 15-го серпня представник американської корпорації сприяння американському рухові в агробізнесі України Тед Гешлер повідомив, що у жовтні передбачається розпочати монтаж заводу з виробництва сира в селі Гримайлів Тернопільської області. Завод України подарував один з виробників цього продукту у ЗСА.

У Тернопільській області буде також реконструйована козівську молочарню. Фахівці із ЗСА пообіцяли також підготувати працівників українських заводів для праці з новим обладнанням.

Як сказав Т. Гешлер він хоче допомогти українським фармерам та підприємцям у налагодженні приватного виробництва. Американський Уряд у 1995 році плянує здійснити в Україні 31 проєкт.

У Сиракюзах відзначать роковини незалежности України

Сиракюзи, Н.Й. (М.П.) — У середу, 24-го серпня ц.р., о год. 10-ій вранці тут відбудеться вивішення прапору на Міській ратуші, підписання проклямацій посадником Роєм Бернарді та головою повіту Онондага Николасем Піро.

У неділю, 28-го серпня, о год. 10-ій вранці будуть відправлені Служби Божі в обох українських церквах у намірені українського народу, а відтак святкові сходини в залі Українського Народного Дому. Доповідач о. Василь Гриньків, прибулий з України.

ПІКНІК 161-го ВІДДІЛУ УНС

Ейвбридж, Па. — Місцевий 161-ий Відділ УНСоюзу влаштовує традиційний щорічний пікнік у понеділок, 5-го вересня (День Праці). Пікнік відбудеться в Економі парку, Економі Боро, Па.

ВІДБУЛАСЯ НАРАДА ПРАЦІВНИКІВ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ

Київ (Р.Р.). — Тут, в понеділок, 15-го серпня, відбулася нарада працівників структурних підрозділів Кабінету Міністрів України. Провів нараду міністер Валерій Пустовойтенко.

Як повідомила Пресова служба українського Уряду, мова йшла про якнайшвидше виконання доручень Президента України щодо активізації економічних реформ, а також щодо взаємовідносин з країнами СНД.

Газета „Правда України" з 16-го серпня помістила інтерв'ю з В. Пустовойтенком,який займав цей пост, коли Леонід Кучма ще був прем'єр-міністром. Він був зрезигнував відразу після резигнації Л. Кучми. Тепер Президент України знову запросив його на пост міністра Кабінету Міністрів. Кореспондент О. Сокіл запитав у Пустовойтенка, які зміни відбулися в Уряді. Пустовойтенко сказав, що новий Президент повинен приходити з новою групою і нових людей вже чимало призначено. Це не тому що попередні були погані, воно, мовляв, добре працювали, „але за старими мірками", пояснив міністер. Тому декого й звільнили. Наприклад, першим заступником міністра економіки призначено Василя Рогового завідуючим відділом Кабінету Міністрів став колишній депутат Верховної Ради Юрій Хотлубей. За словами Пустовойтенка, це буде група однодумців, яку підбирають спільно Президент і прем'єр-міністер. Коаліційність тут не годиться, бо це приведе до непродуктивних суперечок та політичних інтриг. Тому тепер двері в Уряд відчинені всім, хто підтримує Л. Кучму, хто готовий допомагати йому створювати для нього відповідну популярність і підвищувати його авторитет.

На запитання, що означає невизначене повідомлення що „Уряд практично зформований", Пустовойтенко відповів: „Так, Кабінет зформований, але подекуди ще треба придивитися. Та й різкі рухи непотрібні. Хто зможе — буде працювати, хто ні — ні. Дехто зрозуміє, що важко — самі підуть. Головне — підібрати людей, які здатні працювати для майбутнього України".

Президент Л. Кучма вирішує проблеми фльоти

Київ (Р.Р.) – Тут у понеділок, 15-го серпня, Президент України Леонід Кучма провів телефонічні переговори з командуючим Чорноморською фльотою Едуардом Балтіним з приводу розподілу і розташування фльоти та підготови спільного українсько-російського договору.

Президент Л. Кучма також зустрівся з командуючим Військово-Морських сил України Володимиром Безкоровайним та обговорив з ним склад української делегації та становище України на українсько-російських переговорах, які мали відбутися у Москві 17-го серпня.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

КИЇВ — На пресовій конференції в Міністерстві Закордонних Справ України керівник інформаційної служби Юрій Сергєєв повідомив, що питання участи Украни в СНД чи інших об'єднаннях, які пропонував президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв, розглядатиметься під кутом власних інтересів України. Ю. Сергєєв також повідомив, що його призначено на становище голови секретаріяту Міністерства Закордонних Справ.

КИЇВ. — У фінансуванні проєкту телекомунікаційного зв'язку „Італія-Туреччина-Україна-Росія" беруть участь 26 міжнародних компаній та банків, у тому числі Европейський банк реконструкції та розвитку, який надав кредит 23 міл. дол. українській компанії „Утел" та уможливив участь України у цій програмі. Телефонічний зв'язок в Україні дуже поганий і це стримує розвиток торговельних зв'язків із країнами Заходу.

ПОЛТАВА. — Депутат Верховної Ради від Полтавщини Григорій Омельченко під час зустрічі з виборцями повідомив, що не виключає можливости звинувачення деяких депутатів у корупції та причетности до інших правопорушень. Він також не заперечив, що Комісія боротьби з корупцією має намір прилучитися до розслідування причетности першого заступника голови Верховної Ради Олександра Ткаченка до закупу в Америці неякісної кукурудзи за цілком невідповідними цінами. В той час О. Ткаченко був президентом агропромислової асоціяції „Земля і люди" і преса багато уваги приділила цій сумнівній угоді.

СИМФЕРОПІЛЬ. — Тут вранці 10-го серпня до забезпеченої компанії „Центуріон" вдерлася група невідомих в масках і почали стріляти з автоматів. Дві особи поранено, ще дві особи вбито. Майор міліції Михайло Бочкарьов, побачивши утікаючих бандитів, почав бігти за ними і також отримав тяжке поранення. Трьох нападників затримано. У них сконфісковано п'ять автоматів, гранату і 100 патронів.

КИЇВ. — Відбулася конференція працівників новоутвореної летунської компанії „Авіалінії України". У компанії об'єдналися працівники летовищ „Бориспіль", „Жуляни", „Чернівці", „Запоріжжя" та інші. Учасники конференції намагалися знайти відповіді на безліч наболілих питань, на які, однак, не зміг відповісти генеральний директор летунської компанії „Авіалінії України" Леонід Погребняк.

ВІДЗНАЧЕННЯ 50-ЛІТТЯ БОЇВ ПІД БРОДАМИ

Глен Спей, Н. Й. — Крайова управа Братства кол. вояків 1-ої УД УНА в ЗСА повідомляє, що відзначення 50-ліття боїв під Бродами відбудеться тут у неділю, 4-го вересня, на оселі „Верховина". О 10-ій год. ранку — католицька та православна Служби Божі, о год. 11-ій ранку — Соборна Панахида за полеглих вояків 1-ої УД УНА під Бродами, о год. 1-ій по полудні — спільний обід, о 3-ій — концерт ансамблю „Обереги". У справі нічлігу слід звертатися до адміністрації оселі „Верховина" — тел. (914) 856-1323.

ЗСА можуть підтримати скасування ембарґо проти Іраку

Ню Йорк. — Газета „Джорнал оф Коммерс енд Коммершел", покликаючись на „офіційного представника американського Уряду", повідомила, що у квітні 1995 року З'єднані Стейти можуть підтримати в ООН скасування нафтового ембарго проти Іраку, якщо до того часу експерти не виявлять нових ознак існування іракської програми створення зброї масового знищення.

Як відомо, Рада безпеки ООН через кожні два місяці з'ясовує, як Багдад виконує вимоги міжнародної спільноти. Це єдиний шлях до скасування ембарго, яке дуже шкодить іракській економіці.

Покищо Вашінгтон пропонує залишити чинними санкції щодо Іраку — як кару за переслідування Саддамом Гуссейном іракських курдів.

Іракці певні, що ембарго скасують. Міністер нафти Іраку Сафа Галі Джавад в інтерв'ю для газети „Ню Йорк Таймс" сказав, що його країна вже готується в три рази збільшити видобуток нафти у порівнянні з теперішніми 2 мільйонами барилок на день.

У СВІТІ

У НІМЕЦЬКОМУ МІСТІ Бранденбурзі поліція заарештувала четверо вояків бундесверу за антигромадську поведінку. Як свідчать представники прокуратури, вони викрикували на вулиці нацистські гасла і закликали до розправи над жидами і всіма чужинцями.

МІНІСТЕРСТВО закордонних справ Німеччини повідомило, що уряд країни відмовив у в'їзній візі голові російської Ліберально-демократичної партії Владіміру Жириновському. Він мав намір приїхати у Німеччину на запрошення лідера ультраправого Німецького народного союзу Ґерґарда Фрея. Тим часом надійшло повідомлення, що Б. Жириновського, який зі своїм найближчим партійним оточенням подорожує пароплавом річкою Волгою, дуже негостинно зустріли у Казані, столиці Татарії. А увечорі на вічі в центральному парку присутні кричали: „Не мели язиком, все одно не віримо!"

У ПІВДЕННОІНДІЙСЬКОМУ СТЕЙТІ Карнатака відбулася кривава сутичка між поліцією і учасниками демонстрації в підтримку опозиційної партії Джаната. У висліді сутички четверо осіб убито, понад 100 дістали поранення, в тому числі 20 поліцаїв. Демонстрація була присвячена Дню незалежности республіки, однак влада заборонила її, бо перед тим у стейті запроваджено надзвичайний стан.

ЧЛЕН ІЗРАЇЛЬСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ Анат Маар внесла від імені Об'єднання жінок-підприємців законопроєкт, який передбачає створення спеціяльної системи заохочення жінок до економічної діяльности. Мова йде про надання упривілейованих кредитів, докладних консультацій в ділянці маркетингу і т. д. У конкурсах, проголошених урядовими компаніями на доставу товарів і послуг, зможуть брати участь малі підприємства, які є приватною власністю жінок.

УРЯД УРУҐВАЮ СТВОРИВ спеціяльну військову формацію, покликану унеможливити терористичні акції проти жидівських організацій в цій країні. Під посиленою охороною перебувають синагоги, школи, консуляти і амбасада Ізраїля, дипломатичні представництва багатьох латиноамериканських країн. В Арґентині також вжиті подібні заходи проти можливих антижидівських терористичних акцій, однак це не стало на перешкоді групі неонацистів, які цими днями в центрі Буенос-Айресу спричинили безпорядки, завдавши тілесних ушкоджень десяткам громадян, в тому числі декільком жидам.

В ПОНЕДІЛОК, 15-го серпня, прем'єр-міністер Ізраїля Іцак Рабін остеріг, що розширення кордонів палестинської автономії стане неможливою справою, якщо палестинська влада не дасть собі ради з хвилею нападів ісламських терористів на ізраїльських громадян. Від травня цього року, відколи за дотримання порядку в межах автономії стала відповідати палестинська поліція, зареєстровано 39 випадків обстрілів, вибухів бомб та інших акцій насилля. У зв'язку з цим член ізраїльського парляменту від опозиційного блоку Лікуд, колишній міністер оборони Аріель Шарон закликає уряд припинити переговори з палестинцями. Намагаючись стишити терор ісламістів, палестинські керівники зарядили затримати і допитати лідерів радикального ісламського руху ГАМАС, а також розпочали кампанію вилучення зброї від населення. Однак вже після того на Західньому березі Йордану вибухнула міна, тяжко поранивши трьох ізраїльських вояків. Все ж в Ереці, на пропускному пункті між Ізраїлем і смугою Гази відновилися ізраїльсько-палестинські переговори щодо розширення кордонів палестинської автономії.

В НЕДІЛЮ, 14-ГО СЕРПНЯ, тисячі прихильників Ірляндської республіканської армії вийшли на вулиці Белфасту, щоб відзначити 25-річчя введення в Північну Ірляндію англійських військ. Рівно чверть століття тому, коли протестантська і католицька громади опинилися на грані війни, в Ольстер для підтримання миру увійшов англійський експедиційний корпус — 25,000 вояків тепер їх залишилося 10,000. Перед демонстрацією уряд післав у Белфаст додатково поліційні та армійські формації. Вони день і ніч контролювали межі, що ділять протестантські і католицькі райони. Минулого тижня протестанти вбили чотирьох католиків, а в неділю знайдено тіло ще однієї жертви з числа католиків.

В ТОКІЮ ВІДБУЛАСЯ врочиста, з участю імператора та його дружини, церемонія, присвячена річниці імператорського указу про капітуляцію Японії. 49 років тому імператор Гірото офіційно поклав край війні на Тихому океані, хоч японські війська і після оприлюднення капітуляційного указу продовжували жорстокий опір союзникам. Виступаючи на тлі жалобного панно з 25,000 білих і жовтих жоржин, які символізують пам'ять про полеглих, прем'єр-міністер Томіїті Мураяма закликав „переосмислити участь Японії у Другій світовій війні і не допустити повторення трагедії, яка не піддається ніякому опису".

ЩЕ БІЛЬШЕ ЗАГОСТРЮЄТЬСЯ СИТУАЦІЯ В ЧЕЧНІ

Грозний, Чечня. — Генеральна прокуратура Чечні прийняла рішення прилюдно розстріляти бандитів, які за три останні роки здійснили багато тяжких злочинів — вбивства, зґвалтування, викрадення людей: 60-річного С. Баталова, 40-річного А. Арібагарчієва, 36-річного В. Ідрісова, 42-річного У. Сербієва і 28-річного М. Гажімурадова. Розстріл має відбутися в найближчі дні в одному з передмість чеченської столиці.

У зв'язку з цим генеральна прокуратура Росії оприлюднила протест, підкресливши у своїй заяві, що „тільки суд може винести остаточний реченець для злочинців, бсі інші дії щодо них є незаконними". Як відомо, ніяких контактів між правоохоронними органами Росії і Чечні, яка проголосила свою незалежність від Москви, не існує. Генеральний прокурор Чечні призначений особисто президентом Джохаром Дудаєвим і виконує тільки його вказівки.

В понеділок, 15-го серпня, перед будинками генеральної прокуратури, штабу громадянської оборони і чеченського драматичного театру вибухнули потужні магнітні міни. Більшість спостерігачів вважає, що ці терористичні акції є початком великомаштабних провокацій з боку опозиції. Пресовий центр „Тимчасової ради Чечні" розповсюджує вістки, нібито вояки урядової армії Чечні масово дезертирують, однак головний штаб збройних сил потрактував ці вістки вигадками.

В республіці продовжується мобілізація, практично у всіх населених пунктах створені формації народного опору, при чому військових спеціялістів і новаків приймається в армію виїнятково згідно з рекомендаціями так званих старійшин — старших віком і найбільш авторитетних чеченців.

З російських джерел стало відомо, що чеченська влада випустила з тюрми суворого режиму Гасуга Магомадова, якого совєтська влада в 70-их роках засудила за те, що він, діючи сам, мстився над кагебістами. „Тимчасова рада Чечні" стверджує, що з допомогою Г. Магомадова президент Д. Дудаєв має намір „нейтралізувати" колишнього голову російської Верховної Ради Руслана Хазбулатова, який вже довший час перебуває в Чечні і, як виглядає, очікує моменту, щоб захопити владу.

В АМЕРИЦІ

КОНГРЕСМЕНИ, ЯКІ НЕ ПІШЛИ по партійній лінії у справі медичного забезпечення, кажуть, що вони стали прицілом різних лобістів, які в ім'я своїх клієнтів стараються переконувати конгресменів, щоб голосували в той чи інший спосіб. Для підкреслення того факту, що зацікавлені групи тратять не тільки велику кількість часу, але також і велику кількість гроша для того, щоб мати вплив на таке чи інше рішення, сенатори звернули увагу на те, що від січня 1993 року до березня 1994 року ці групи витратили понад 100 міл.дол. виключно на справу медичного забезпечення. Центр обстежування публічної порядности у Вашінгтоні, який слідкує за чесністю вибираних політиків, твердить, що досі жодна справа не мала стільки уваги, як має тепер справа медичного забезпечення.

ХОЧА ПРЕЗИДЕНТ Билл Клінтон і його співробітники намагаються всіми способами здобути потрібні голоси для того, щоб законопроєкт про поборювання злочинности став дійсністю, то їхні заходи не мають покищо великих успіхів. З одного боку Білий Дім намагається переконати як демократів, так і республіканців, що є можливість на компроміс, а тоді виходять із твердженням, що Президент ніколи не погодиться змінити заборону про напівавтоматичну зброю. Таке неясне становище, на думку аналітиків, ледве чи зможе допомогти здобути потрібні голоси, а повторне голосування може відбутись вже найближчим часом.

ІЗ НАЙНОВІШИХ СТАТИСТИЧНИХ даних Департаменту праці можна завважити, що напрям працюючої в країні кляси змінився в останньому десятирічі. Коли у 1980 роках жінки почали шукати заробітків, щоб допомогти з домашніми бюджетами, то це уважалося новаторським почином. Сьогодні, згідно зі згаданою статистикою, сім мільйонів американських громадян щоб втриматися на поверхні мусять мати більш, як одну працю. У більшості це супружжя з дітьми, або жінки і чоловіки, які залишились з дітьми без партнерів. Америка є єдиною з індустріяльних країн, де цей факт є дуже наявним.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Билла Клінтона дійшов до висновку, що ґльобальний договір про занечищення повітря з 1992 року не приніс великої користі людству. Це дуже втішило прихильників боротьби за чистоту оточення, які також підкреслюють, що ЗСА самі дуже мало роблять в тому напрямку. Одначе наступного тижня на міжнародній конференції в Женеві представники ЗСА підтримають вимогу таких країн, як Німеччина і Голляндія, які заклинкають до більш строгих вимог, коли йдеться про занечищення повітря та довкілля. Чи ЗСА змінять свої дотеперішні вимоги, є тепер найбільш важливим питанням.

СПРАВА ГАЇТІ для Уряду президента Билла Клінтона знову починає набирати небажаних наслідків, але це на думку аналітиків можна було передбачувати. Ідеться про тисячі гаїтянських втікачів, що їх ЗСА розмістили на своїй морській базі у Ґвантанамо Бей на Кубі. Бездіяльність тисяч молодих і працездатних осіб та непевна майбутність довели до такого напруження, що дійшло до зудару між американською військовою поліцією та гаїтянцями. У результаті 45 гаїтянців та два із 20 американських військових поліціянтів були поранені.

МИНУЛОГО ПОНЕДІЛКА, 15-го серпня, одна з японських фінансових газет „Нікон Кейзай Симбун" повідомила, що ЗСА в 1994 році готові випередити Японію у виробництві автомобілів. Якщо це справді станеться, то це буде вперше від 1980 року.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N.J 07302

Svoboda: (201) 434 0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні
(202) 347 UNAW (202) 347 8631 (факс)

Postmaster Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N.J 07302
Tel (201) 434 0237 (201) 434-0807 (201) 434 3036

Second Class Postage paid at Jersey City N.J

Передплата на рік $55.00 на півроку $32.00 на 3 місяці $17.00
Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і money orders виставляти на Svoboda

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертається тільки тоді коли автор собі це виразно застеріг долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою

За зміст оголошень Редакція не відповідає

P.O. Box 346 Jersey City N.J 07303

Невдача Клінтона у Конґресі

Два тижні тому, на третій з черги за свого урядування пресовій конференції, президент Билл Клінтон назвав закон проти злочинства одним з найбільших успіхів його внутрішньої політики. Непотрібно поспішився. 11-го серпня ц. р. Палата Репрезентантів відкинула той президентський законопроєкт 157 республіканськими плюс 58 демократичними голосами. Без уваги на зміст того законопроєкту — сам факт, що 58 демократичних конґресменів приєдналися до республіканських опозиціоністів, засвідчив непопулярність Президента серед його партійних законодавців, які не почувалися до обов'язку льояльної солідарности з Президентом. Тому зрозуміло, що та подія стала своєрідною політичною сенсацією, про яку на найпершому місці звітували всі американські засоби масової інформації. Клінтон, який негайно склав коротку заяву, був виразно сердитий: він нарікав, що конґресмени, в тому числі і 58 демократів, піддалися сильній лобі Крайової асоціяції власників рушниць, яка стоїть на принциповому становищі, що не зброя вбиває, а людина, і тому ні при чому обмежувати свободу громадян придбати собі якусь зброю, тим паче, що злочинець завжди знайде спосіб, як дістати зброю.

Билл Клінтон сам завинив, що за півтора року свого урядування загирив свою початкову велику популярність. Ставши президентом він призначив на різні високі державні становища, особливо у Державному департаменті, але і в інших секретаріятах, своїх особистих колеґ і приятелів із студентських років, знехтувавши критерій здатности людини на дане становище. Воно не могло подобатися законодавцям і мусіло притупити почуття партійної солідарности. Лихо в тому, що Клінтон, як усі самозакохані особи, не має почуття автокритицизму і не признає, що зробив будь-яку помилку. Показалося це на згаданій вище пресовій конференції, на якій Президент без прецеденту в історії президентських пресових конференцій, вираховував один за другим свої успіхи внутрішньої і закордонної політики, що вимагало від слухачів тієї телевізійної передачі великої терпеливости.

Що стосується суті того невдачного законопроєкту проти злочинства, то сума 33 біл. дол., потрібних для здійснення законопроєкту, не могла заохочувати голосувати „за". Найкраще у тому проєкті було, мабуть, поширення обов'язкової кари смерти за різні великі злочини. Найслабшою його сторінкою є залишення недоторкненою всю структуру ультра-ліберального американського судочинства, яке у практиці більше дбає про забезпеку „людських прав" кожного злочинця, як про права його жертви, а також ряд коштовних соціяльних програм привентивного порядку. Величезна сума, призначена на будову нових в'язниць, потягне за собою дальші суми на втримання в'язничного персоналу та прохарчування дальшої маси в'язнів. Чули ми коментар, що провал того законопроєкту був ударом по Ню Йорку, який мав дістати десятки нових поліціянтів з федеральних фондів. До речі: у цьому році згинуло вже понад 500 осіб, вбитих злочинцями. Теперішній посадник тієї метрополії світу, колишній прокуратор, не всилі зробити вулиці Ню Йорку безпечними, бо він не має права зміняти ліберальний карний кодекс.

Відкинений законопроєкт, за всією вірогідністю, вирине знову в якійсь зміненій формі. Але його провал чи перемога не змінить найважливішої справи: переживання тепер Америкою доби лівого лібералізму та довгої черги більших і менших промахів, роблених некомпетентними людьми в Уряді. Потішали себе галицькі селяни після проголошення в австро-угорській монархії конституції у 1848 році: „Пережили ми панщину, переживемо й конституцію". Не стало австро-угорської монархії, щезла династія Габсбурґів, а український мудрий селянин у Галичині залишився. Потішаймо себе, що й нещасна доба лівого лібералізму в ЗСА минеться.

М. Мельник

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА Л. КУЧМИ

I

Завжди корисно аналізувати висліди виборів, щоб довідатися, хто вибрав кандидата на політичний пост. Коли кандидат виграє, він, перш за все, має зобов'язання супроти побажань своїх виборців. Він теж хотів би затримати їхню підтримку на час, коли треба буде знову кандидувати.

Кому завдячує Президент Кучма свою перемогу? Багато людей твердить, що народ голосував не так за Кучму, як проти жалюгідної економічної політики Кравчука. Ця інтерпретація є правильна, та тільки до певної міри. Важнішим фактором у виборах була проблема національної політики України відносно Росії. Будучи прем'єр-міністром, Кучма підписав договір про економічний союз, який, коли б увійшов у життя, скоротив би до значної міри суверенність України. Всі люди про це знали і знають і тому Галичина, Волинь, Прикарпаття і центральні області поставили національну політику понад економічні негаразди і голосували за Кравчука.

Та в дійсності вирішальну ролю у виборах відіграли українські росіяни. Без їхньої підтримки Кучма виборів не виграв би. Навіть і найбільш загальникова аналіза вислідів виборів робить це заключення безсумнівним. У виборах взяло участь 26,128,453 осіб. Росіян-імперіялістів в Україні напевне є не менше, ніж 10 відсотків. Що росіяни ті поголовно голосували за Кучму, видно з вислідів виборів у Криму, населення якого переважно російське і де Кучма здобув 89.7 відсотка голосів. Кучма дістав 1,905,245 голосів більше, ніж Кравчук. Десять відсотків росіян із загального числа виборців становить 2,612,845 голосів. Цілком ясно, що без тих 2.6 мільйона (а то й більше) голосів Кучма сьогодні залишився б колишнім кандидатом на президента.

Та все таки в Україні національно свідомих українців є, без сумніву, понад 50 відс. і пропорція та буде напевно рости. Вибори в західній і центральній Україні показали, що люди готові боронити суверенність України навіть за рахунок примирення з голодом. В Івано-Франківській, Львівській та Тернопільській областях за Кравчука голосувало понад 80 процентів виборців.

Якою буде національна політика Кучми? Тут, зокрема, треба дивитися на можливість тіснішого політичного і економічного союзу з Росією, наслідками якого скоріше чи пізніше, були б спільні гроші, координація державних бюджетів, усунення державних кордонів, спільна координація військового командування, спільна закордонна економічна і національна політика, яка не дозволяла б Україні на заключення договорів з ким завгодно. Чи Кучма піде в тому напрямі, щоб задовільнити людей, які його вибрали, а також тому, що він, з огляду на своє виховання, надто великим рівнем національної свідомости не грішить? Яку діяльність Президент Кучма виявить в ділянках українізації шкільництва, війська і державної адміністрації?

Натяк на те уже маємо з його виступу у Верховній Раді, де він сказав: „Найближчим часом я маю намір запропонувати зміни до чинного законодавства з метою надання російській мові офіційного статусу при збереженні за українською мовою державного статусу". Українізація за Кравчука була повільна, але вона посувалася вперед. Чи вона тепер цілком затримається?

На те питання не можна дати відповіді на скору руку чи на основі попередніх становищ Президента. На того роду постах люди часто міняються. Та не можна теж не брати до уваги його минулих поглядів і акцій в ділянці національної політики України. І тому є життєво конечним, щоб підготовитись до можливих заходів проти політичних кроків Кучми, які негативно впливали б на утвердження і розбудову української суверенної держави.

Чи Кучму за чотири роки перевиберуть, чи може знову страйки і розрухи змусять його до передчасної резиґнації? Це все буде залежати перш за все від його і його уряду економічної політики. Під тим оглядом доводиться бути великим песимістом, хоч і в тій ділянці не можна виключити радикальної зміни поглядів — щось в роді зміни, яку в останні місяці можна було завважити у Президента Кравчука.

Л. Кучма уже в минулому викликав великі надії на оздоровлення економіки, коли став прем'єр-міністром. Він обіцяв економічні реформи, та щоб, на його думку, реформи ті були успішними, треба було насамперед зміцнити керівництво економікою. Він теж як і тепер, підкреслював конечність посиленої боротьби зі злочинністю. Для проведення тієї програми в життя він дістав від Верховної Ради майже диктаторські повновласті. Виявилося, що в дійсності в перехід до вільного ринку він не вірив і навіть не думав розпочинати реформи в тому напрямі. Він був переконаний, що все, що що треба — це кращої та більш рішучої адміністрації економікою. І тому нічого дивного, що при кінці його каденції економіка була в набагато гіршому стані, ніж на початку.

Закінчення буде

Н. Н.

„Далі не можна відкладати проблеми армії"

Так вважає колишній полковник американської армії, а тепер дорадник в оборонних питаннях групи консультантів при Верховній раді України Степан Олійник.

На його думку, Україна потребує для свого захисту таких збройних сил, утримання яких може безболісно витримати економіка. Як відомо, минулого року український парлямент визначив остаточну чисельність національної армії — до 450,000 осіб. Щоб зменшити військо і зберегти його боєздатність, С. Олійник радить невідкладно розпочати реорганізацію військового управління і командування, перемістити війська та пристосувати їх до нової військової і геополітичної дійсности. Зменшення кількісного складу армії має відбуватися водночас з технічним перевишколом військ.

У висліді зменшення успадкованих від Совєтського Союзу військ буде зформовано три армійські корпуси, сім моторизованих стрілецьких дивізій, дві танкові дивізії, п'ять моторизованих стрілецьких бриґад, дві танкові та дві повітряно-десантні бригади, дев'ять артилерійських бриґад, чотири бриґади протиповітряної оборони, три бригади інженерних військ, три бриґади протихемічного захисту і три бриґади ракет типу „земля-повітря" Таким чином, сухопутні війська в 1995 році будуть зменшені до 180,000 вояків. А в 2000 році чисельність української армії буде доведено до 95,000 військовиків.

Особовий склад українських військово-повітряних сил буде зменшено з 86,000 до 25,000, а кількість бойових літаків — з 1,380 до 590.

Щодо військово-морських сил, то Україна не зможе визначити їхній кількісний склад до того часу, поки не буде розв'язано українсько-російської суперечки з приводу Чорноморської фльоти.

Американський військовий дорадник С. Олійник вважає, що зменшення кількости збройних сил України слід трактувати не лише з точки зору економіки. Це зменшення треба здійснювати водночас з радикальною реформою армії, у результаті якої всі формації українського війська набудуть належної мобільности і боєздатности.

Юрій Р. Рибак

З ЛЯБІРИНТУ ХАРЧУВАННЯ

Загальновідоме слово „лябіринт" означає не тільки будинок із численними переплутаними ходами, з якого не можна вийти, але й заплутану ситуацію або справу... Щось подібне створилося тепер в Америці, бо завважується, що люди з деяким недовор'ям змінюють свій стиль життя та „не живуть, щоб їсти, а їдять, щоб жити". У висліді споживання харчів перестає бути звичайним смачним наповнюванням шлунку, а радше турботою про здоров'я і продовження життя... І тому розуміємо, що з причини їди деякі особи можуть відчувати моральну непевність і одночасно суперечність відчуття між злом і добром. Настав час, коли доводиться ставитись до харчу як до ворога у виді не лише товстіння, але й рака чи захворювання серця. А це все спричинило навантаження холестеролем, сіллю та цукром!.. Хтось, може, і жалітись, що стало важко жити у тій Америці і прийдеться голодувати. Але так воно не буде, бо йдуть перегони знайти здоровий рід харчу. Ось, скажімо, деякі висівки — залишки після просіяння борошна — можуть охоронити нас від недуги серця, а морква та броколі — від рака, знову ж морозиво, зроблене з вільного від товщу сурогату — від надмірного товстіння... І коли так призадуматись, то властиво харч крок за кроком тратить свою традицію і вже не є тим, що був, а є радше запобіжною медициною, науковою абстракцією, себто „відривом думання від конкретних ознак предметів" і загальною моральною пробою, а хто її не витримує, стає... грішником!

З хвилиною, коли сучасна людина опинилася у центрі проблеми загального харчування, зустрілась вона з заковикою: чи слухати довіреного лікаря і дотримуватись приписаних ліків і дієти, чи слухати приятельську пораду тих, що вже мають власний досвід, чи, може, шукати поради у фахівця з харчування? А як сприймати і довірювати переконливим назовні реклямам і статтям у всіх можливих родах засобів масової інформації? Вони є теж джерелом суперечних вісток про осяги харчових науковців, які, на жаль, не завжди можуть узгіднити свої погляди.

Останньо, коли йдемо купувати випродуковані харчі, то на їхньому опакуванні завважуємо нові — значно більшим друком — харчові етикетки. Вони появилися згідно з вимогою державного закону з 1990 року... Зникли повні конфузії грами і міліграми та відсотковий склад вітамін. Унормовано теж величину харчу, що споживається до реальної скількости. Тепер споживач має кращу змогу сам собі приготовити кожну бажану скількість їжі, затримавши при цьому добрий поживний балянс.

Щоб собі уявити, як змінилося харчування в Америці, не треба далеко шукати, а зайти до крамниці і затриматись біля полиці з виробами злаків. Тут же нагода запізнатися з більш як сто років існуючою фірмою Келльоґґ. У 1876 році молодий лікар д-р Джан Келльоґґ вирішив остаточно, що американці не дуже мудрі у виборі страв, бо ствердив, що джерелом деяких їхніх недуг була якраз кухня. Це спонукало його стати заразом добрим лікарем і успішним антрепренером ділянки здоров'я у відношенні до харчу і життєвого стилю. Його ж санаторію, зі спартанськими правилами, відвідували тодішні провідні мільйонери. Він теж став батьком комерційно створеного холодного снідання під назвою „граноля". У 1893 році поліпшив свій виробничий процес, одержуючи „злакові пушинки" (Flaked cereal), що дало початок для докорінних змін американ-

(Закінчення на стор. 3)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Подорож в Україну

В середу, 29-го червня ц. р., я вибрався з моєю дружиною в Україну. Тяжке це було рішення, бо в січні ц. р. я перейшов операцію серцевих артерій з комплікаціями, але новозорганізований безпосередній лет з Ню Йорку до Івано-Франківського додав мені відваги. Вибиралися ми як фотографи на світовий конгрес Союзу Українок і на запрошення Союзу Українок Івано-Франківщини ми обоє дістали візи. З огляду на мій стан здоров'я ми замовили через нашого агента подорожей квитки у т. зв. бизнесовій клясі на літаку „Авіялінії України". До Ню Йорку з Рочестеру летіли лінією „Делта", яка є в тому самому будинку, що й лінія України. Валізи надали в Рочестері впрост до Івано-Франківського, які прийшли разом з нами. Летіли з Ню Йорку вісім і пів години без зупинки. Літак був надзвичайно чистий, обслуга приємна з гарною українською мовою. Заповідали українською і англійською мовами. Харчування і напитки першорядні і аж надто багато їх. На моє прохання стюардеса просила пасажирів не курити в кабіні, а виходити дальше поза куртину. Летовище в Івано-Франківському чисте, просторе. Митники чемні і радо допомагають, не очікуючи хабаря, як це було у Львові чи Києві. Все було надзвичайно скоро і чистою українською мовою полагоджене.

20-го липня ц. р. ми відлітали також з Івано-Франківського точно в означеній годині. Як і раніше митники були приємні, усміхнені, справді такі наші рідні.

Пишу я ці спостереження, щоб люди знали як працює українська летунська лінія. Ми вже шостий раз летіли в Україну різними лініями, але це була найбільш приємна і легка подорож, яка також дала нам добре почуття, що ми підтримали летунську лінію України.

Мгр Мирон Русняк
Рочестер, Н. Й

Ярослав Рудницький

Б. І. АНТОНИЧ

До 85-річчя з дня народження

Богдан Ігор Антонич (1909-37) не належить до поетів, що багато писали. Навпаки, тільки п'ять невеликих збірок — „Привітання життя" (1931), „Три перстені" (1935), „Книга Лева" (1936), з чого дві посмертні — „Зелена Євангелія" й „Ротації" (1938) залишилися його літературною спарщиною. А проте Антонич сказав у цих збірках багато, і це запевнило йому в історії української поезії 30-их років окреме й тривке місце.

Коли нині, з перспективи 85 років розглядати Антоничеву поетичну спадщину, то треба погодитися з тим, що перед нами оригінальний і глибокий поет-мислитель. Тонка філософічна рефлексія, а зокрема на тему протиставн людської (в тому передусім поетової) особистости довкільному світові природи, буттю в усіх його багатогранних виявах червоною ниткою тягнеться від першої до останньої збірки. Вже в „Привітанні життя" поет філософує на тему, що „кожного серце окремий є всесвіт", і що

І день і вік однаково минають. Не задержать
нам хвилі. Кожна мить знов родить другу мить
і перша в другій спить, обі у третій так, як вежа,
час виростає й меж не має й нас німить.

Так на минулого й майбутнього раменах
повішено, мов плахту, долю нашу.
Ми — ланцюга поодинокі звена.
Ми — відтинок малий із стрічки часу.
(„Привітання життя", стор. 62).

А в сповненій передвістям близької смерти, одній із останніх поетових поезій „Дім за зорею", читаємо:

Живу коротку мить. Чи довше житиму, не знаю,
тож вчусь в рослин сп'яніння, зросту і буяння соків.
Мабуть, мій дім не тут. Мабуть, аж за зорею. Поки
я тут, інстинктом чую це: співаю — тож існую.
(„Зелена Євангелія", стор. 54).

Картезіянському „Cogitro, ergo sum" („Я думаю, — значить існую"), що лягло в основу раціоналістичної філософії, Антонич протиставить своє „співаю — тож існую" й будує на цьому свою філософічну поезію, скеровуючи — як сказано — увагу передусім на природу й життя-існування. Коли до першої глави „Зеленої Євангелії" він дає мото: „З всіх явищ найдивніше явище — існування", а слідом за цим пише:

Закони „біосу" однакові для всіх:
народження, страждання й смерть.
Що лишиться по мені: попіл слів моїх,
що лишиться по нас: з кісток трава зросте,
то нам тоді зрозумілішими стають місця в його поезії, де він каже:

Я розумію вас, звірята і рослини,
я чую, як шумлять комети і зростають трави.
Антонич теж звіря, сумне і кучеряве.

Філософічна лірика Антонича, чиста, свіжа й ніжна, шукає в природі передусім гармонії співжиття, співіснування фльори й фавни:

Годинник сонця квітам б'є години
і стулюються маки ввечорі бентежно.
Отак під небом недосяжним і безмежним
ростуть і родяться звірята, люди і рослини.

А коли йде про протиставу Антонич — природа, то тут ця гармонія співіснування знаходить свою кульмінацію, в якій затираються реальні межі, включаючи одну форму існування в другу, зливаючи в поетовій уяві образи зовнішніх виявів буття:

Росте Антонич і росте трава,
і зеленіють кучеряві вільхи —
пише він про себе, щоб врешті смілим і небуденним образом:

Антонич був хрущем і жив колись на вишнях,
на вишнях тих, що їх оспівував Шевченко —
поставити крапку над своїм філософічним „І", завершити свій оригінальний антропоморфізм, синтетизувати поетичними образами протиставлення довкільній природі.

Життя природи й людини в його індивідуальних і збірнотних виявах — ось проблематика Антоничевої поезії. Широкий тематичний діяпазон світосприймання Антонича виявляється в образках природи („Вежі й пейзажі", „Замок", „Ліс", „Сад", „Праліто", Коропи", „Калина", „Захід" й ін.), спорту („Бронзові м'язи", „Пісня змагунова", „Біг 1000 метрів", „Скок жердкою" й ін.), в спогадах з дитячих літ („Зелена елегія", „Три перстені", „Елегія про співучі двері", „Батьківщина" й ін.), в образках міста з його „балядами провулка" (збірка „Ротації"), здобутків техніки („Подорож літаком", „Ракета" й ін.), в тематиці села („Село" й ін.), щоб нарешті дати високопоетичні образки націоналізованої релігійної тематики („Різдво", „Коляда" й ін.), національного патосу („Слово до розстріляних", „Слово про полк піхоти") й нарешті історичних подій світового маштабу („Слово про чорний полк" — про війну в Абесінії, чи „Слово про Альказар" — про громадянську війну в Еспанії й ін.).

Щодо стилю й форми, то Антонича не можна вбгати в якусь клітину-шухляду з існуючих літературно-мистецьких „-ізмів". Є в нього, наприклад, неоклясичні поезії на зразок „Зеленої елегії", де аж надто виразно виступають формальні засоби Овідієвої автобіографії „Ille ego, qui fuerim" із „Трістій" (ІУ, 10), а поруч цього футуристичні скрайності типу „Осені" з закінченням:

П'яне піяно на піяніні трав
вітер заграв.
Співають дні все менші, нерівні,
піють по північі півні
і
ості, осокори,
рій ос
і ось
вже осінь
і
о
осінь
інь
нь.

(Закінчення на стор. 3)

Україна очима З. Голубця

Союзівка (Г. Колесса). — Тут під час вікенду, присвяченого третій річниці відновлення незалежности України, у суботу-неділю, 20-21-го серпня палітру мистецьких програм прикрасить виставка творів скульптора Зенона Голубця. Впродовж двох днів гості оселі матимуть нагоду оглядати і придбати оригінальні барельєфи мистця, виконані тільки йому притаманною манерою. Особливість творчого вислову скульптора — це творення гнучкої лінеарности, яка надає руху і живучости кожній найменшій деталі загального образу.

З. Голубець

Спостерігаючи за розвитком творчости З. Голубця, стаємо свідками, що міняється не тільки тематика його творчости, але особливо спосіб бачення навколишнього світу і подій, а також — кольористика, яка стає щораз сміливішою і більш авангардною.

На вищезгаданій виставці будуть представлені нові праці скульптора, які стали висловом його нових думок і почуттів. Тематиці відновлення незалежности України буде присвячена окрема праця мистця, що віддзеркалює віщі слова його батька, відомого мистецтвознавця і поета Миколи Голубця — „... З руїни встане Україна..."

З лябіринту...

(Закінчення зі стор. 2)

ського сніданку, який у принципі втримався досі. Келльоґґ був теж одним із перших продуцентів харчових продуктів, який зрозумів ефективність ринкової дії, яка стала прикладом для нашого століття, а саме: причепливе ім'я, льозунги та символи. Його спосіб думання і плянування „черпав багато своєї сили з елементів щоденного життя". Цими елементами були: розповсюдження маркетингу (дії, що відноситься до купна і продажі на ринку) та реклями, американське довір'я до наукового знання, а головне — вплив харчів на здоров'я.

Дещо інша історія вівсяних злаків (oat bran) фірми Quarker Oats Co. Це сумна історія, бо технологічно приготований харч запляновано на те, щоб „світ пошити в дурні" маніпулюванням людського почування розреклямованим здоровим харчем, який на це собі не заслужив. Це викрилось і виявилось неетичним потягненням і захитало добрим ім'ям компанії.

„Змінити природу самого товщу" не є тільки науковою розв'язкою, але теж серйозними плянами кожної великої харчової компанії. І саме тому цей „без товщу товщ" зайняв значне місце у конкуренції бизнесу харчової технології з постановою виключити холестороль з харчування.

А коли мова про товщі, то пригадується недавні сходини Товариства Українських Сеньйорів у Філядельфії, де лікар д-р Юрій Бережницький інформував присутніх про причини сьогоденних поважних недуг. Він говорив цікаво, матеріял подавав приступно, а повчальні моменти переплітав жартівливими спостереженнями прозою, а навіть віршем:

Якби люди...
Не пили, не курили і товсто не їли.
То би бідні доктори з голоду поміли.
Але, на щастя, люди п'ють, курять і товсто їдять.
І доктори грошики збирають і спокійно сплять.

Закінчення школи українознавства Олбанської округи

Дня 20-го травня ц. р. у Вотервліті, Н. Й. відбулась святочна програма з нагоди закінчення шкільного року та відзначення тих учнів, які отримали дипломи школи українознавства.

Після Молебня, який відправив о. парох Едвард Чудак у церкві св. Миколая, представники організацій, учні, їхні батьки, знайомі та приятелі численно зібралися в церковній залі, щоб зложити випускникам щирі ґратуляції й вручити нагороди.

Цього року слідуючі ґрадуанти успішно здали іспити й отримали дипломи: Лариса Бойчук, Ліда Бойчук, Анна Васієнко, Марія Васієнко, Джесика Сидор, Микола Тисяк і Івась Філь. У прощальнім слові визначна студентка Ліда Бойчук підкреслила важні події і приємні спогади з минулих 11-ох років. Опісля всі студенти отримали привіт і чеки від Павла Шевчука, представника УНС (13-го Відділу). Рівнож ґратуляції зложили: о. парох Чудак, Дозя Кушнір, секретарка 99-го Відділу СУА, з окремою подякою Діяні Пасінеллі, яка проводить український садочок уже 14 років і її помічникам; д-р Андрій Шуль, голова УККА в Олбані, Н. Й.; Сандра Чухта, директор релігійного навчання; а від імені директора школи д-ра Юрія Ґели — асистентка Дарика Сіняк.

Голова Батьківського комітету Ярослав Тисяк подякував директорові, учителям та членам Батьківського комітету за співпрацю. Щире спасибі також всім, що допомогли впродовж шкільного року: о. парохові, вірним української католицької церкви св. Миколая; Союзові Українок Америки; Українському Клюбові; УККА, УНСоюзові і П. Білиці за догляд шкільного будинку, промовцям і всім нашим приятелям та прихильникам.

Наша молодь не хоче дармувати, а помагати, тому всі згадані ґрадуанти в наступному шкільному році починають асистувати в садочку. Бачимо вартість нашої школи, яка закріпила в молодих серцях, крім знання, любов до України й заохоту продовжувати навчання своєї мови й культури.

Марійка Гарматій-Бойчук

На фото (перший ряд, зліва): Марія Васієнко, Лариса Бойчук, Ліза Бойчук, Анна Васієнко; (другий ряд, зліва): учителька Діяна Байрон, Микола Тисяк, Іван Філь і директор школи д-р Юрій Ґела.

Б. І. Антонич

(Закінчення зі стор. 2)

Є в нього імпресіоністичні й експресіоністичні речі, є в нього врешті й символістичні поезії, включно до простих ліричних перлин, як ось, наприклад, „Лист" чи інші, що нагадують Олеся. А проте Антонич — подвійний літературний лавреат Західньої України (1936 і 1937) — наскрізь оригінальний поет, що не дав підпорядкувати себе якомусь одному формально-естетичному напрямові, а прямував у творчості своїми шляхами. Коли розглянутися між поетами, що прийшли на зміну в 40-их роках, то найближчий Антоничеві формою й манерою — Василь Барка, розуміється, коли відняти від цього останнього стилізацію народних демінутивів! А всі прямі послідовники Антоничевої музи, всі „dii minores" чи краще „dii minimi", що підроблювалися під його стиль, не склали мистецького іспиту й тому мусіли піти в забуття. Антонич випередив їх семимилевими кроками так, як випередив і поетичні шукання нашої доби, як от „екзистенціялістичних" експериментів із Сартровою девізою: „існую — отже думаю й творю" своїм спонтанно-ідеалістичним: „Співаю — тож існую".

• • •

Крім лірики, Антонич пробував своє перо ще в ділянці повісти, драми й літературної критики. Зокрема цікавили його теоретичні засновки естетичної аналізи твору, чому й присвятив цікаву статтю в „Карбах". І хоч поет відійшов у молодому віці „до інших зір молитись і інших ждати ранків", проте й та невелика поетична спадщина, що він її залишив, жевріtиме дорогоцінною перлиною в скарбниці надбань української поезії нової доби.

І коли в останньому часі зактуалізовано Б. І. Антонича в Україні й у діяспорі, то деякі з діяспорних критиків уважають Антонича за „поганина". Найкращу відповідь дав їм заздалегідь сам Богдан Ігор Антонич своїми „поемами". От так, наприклад, у вірші „Musica noctis" він пише:

Запалй на небі смолоскип блідого місяця,
Зорями темноту ночі просвіти,
Хай серця, що хворі з самоти, потішаться,
Як побачать тисячні Твої світи.

В серці, що сповите тихого спокою шарфами,
Милозвучний, гармонійний кожен тон,
Далеч обзивається лед-ледь чутними арфами,
Вітер строїть ніч під Божий камертон.

Наче гарне, стигле літо по весінній поводі,
У душі дозріла спіла повнота.
Злегка тьмяні сиві барви в дали і на овиді,
Сонця, що заходить, баня золота.
Літня, тепла ніч угору на недеї, кичери
Піднесеться пахощами квітів багатьох.
Слухаймо великого концерту, як увечорі
На фортепіяно світу —
кладе долоні Бог.

Чи так може писати „поганин"— безбожник! — на це відповідь ясна кожному, хто безсторонньо оцінює його творчість.

Зустріч колишніх учениць Гімназії „Рідна Школа" ім. Іллі та Іванни Кокорудзів

Саме цього серпня сповняється рік, коли „наша чвірка", колишні учениці гімназії УПТ „Рідна Школа" — Стефанія Барановська, Ніля Стецьків, Марія Січинська й Теодозія Савицька — заініціювали Організаційний комітет колишніх учениць цієї гімназії з метою допомогти нашим товаришкам у Львові „відвоювати" цю нашу українську гімназію, яку окупанти перевели на російськомовну десятирічку.

Які були у нас сподівання, пляни? Мусимо виконати наш священний обов'язок, мусимо допомогти нашим невтомним львівським товаришкам-рідношкільницям, що не зважаючи на їхні суворі умовини щоденного життя, поставили собі завдання перевести цю дорогу нам школу на її давнє становище української гімназії.

І почалась минулого серпня наша праця: оформлення комітету, появились в пресі нотатки, заклики (авторства Барановських, Савицької, Стецьків). В ініціяторів було стільки наснаги і віри у слушність та успіх задуманих дій, що праця дослівно „рогорілась". У висліді зголосилось з Америки і Канади кілька десяток колишніх учениць гімназії ім. Кокорудзів, які стали членами нашого об'єднання. Інші виявили їхню підтримку, хоч недуга, чи родинні умовини не дозволили їм взяти активну участь у нашій праці, а дехто ще й не вспів відгукнутись. Цей подивугідний ентузіязм заохотив нас до праці, що дала прекрасні висліди.

Проводимо широке листування, збираємо світлини, пам'яткові шкільні матеріяли, спомини та дописи до нашого майбутнього збірника. Втримуємо постійний контакт з комітетом колишніх учениць нашої гімназії у Львові. Саме в липні ц. р. відбулась їхня „многолюдна" зустріч у Львові, у якій взяло участь нас чотири із нашого об'єднання: Уляна Старосольська, Наталка Даниленко, Оля Лебідь і Теодозія Савицька.

Тепер у нас іде підготова до нашої зустрічі колишніх учениць гімназії „Рідна Школа" ім. Кокорудзів, яка відбудеться в днях 17—18-го вересня ц. р. на оселі Українського Братського Союзу „Верховина" в Ґлен Спей, Н. Й. До чисельної участи запрошуємо наших членкинь з родинами та гостей.

Тут подаємо більше інформацій про досягнення наших товаришок у Львові: Львівська Обласна Державна Адміністрація признала цій школі ім'я фундаторів будинку Іллі та Іванни Кокорудзів та переіменовано давну назву вулиці приміщення школи Моджеєвських на вул. Кокорудзів. Рівнож в минулому році почалось у початкових клясах навчання української мови.

Треба ще згадати, що участь у львівському з'їзді чотирьох представниць нашого об'єднання мало своє вагоме значення, бо у висліді цього з'їзду Львівський комітет та наш з діяспори спільно звернулися до Міністерства Освіти України з проханням підтримати у цих стараннях, щоби нашій школі надати статус гімназії та дати матеріяльне забезпечення, що його мають інші школи.

Наші львівські товаришки дуже високо оцінюють значення нашого, за їхнім окресленням, діяспорного об'єднання, бо уважають підтримку товаришок з Америки і Канади за вирішальний чинник у наших спільних стараннях у поверненні нашій школі її колишнього статусу гімназії.

Саме з цих причин чисельна участь нашого членства та виявлення підтримки нашій гімназії у Львові так дуже, дуже потрібна. Тож постараймось нашою присутністю на зустрічі 17—18-го вересня на „Верховині" засвідчити нашу всеціллу підтримку нашим невтомним рідношкільним діячкам у Львові.

Теодозія Савицька

КАМБОДЖІЙСЬКИЙ УРЯД закликав усі сусідні країни відмовитися від достави „червоним хмерам" зброї, передусім мін. Багаторічне мінування території Камбоджі привело до катастрофічного стану: в країні встановлено щонайменше 10 мільйонів мін. У пномпенському центрі розмінування постійно працюють 1,500 камбоджійських і декілька десятків закордонних спеціялістів, але ця праця займе десятки років. Загальна кількість жертв від вибухів замаскованих мін доходить до 60.000.

ПОДЯКА

з волі Всевишнього 8-го червня 1994 р. відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, БРАТ, ВУЙКО І ШВАҐЕР

бл. п.

ВОЛОДИМИР КОВЕРКО

Складаємо найсердечнішу подяку родині, приятелям і знайомим, що віддали останню прислугу сл. п. Володимирові. Своєю присутністю, в похоронних відправах, молитвах та відпровадженням нашого дорогого Влодка у вічність.

Найщиріша подяка парохові о. митратові д-рові Іванові Тилявському, за духовну опіку хворого Влодка в лікарні та дома, під час його довгої недуги та за щире відношення до покійного, за молитви, Служби Божі, від парафіян, за похоронні відправи, і прощальні слова, та відправу в сороковий день після смерти.

Дякуємо всім, що помагали дякові із церкви св. Андрея в похоронних відправах, всім хористам церкви Пресвятої Діви Марії в Норт Порті, Фла.

Також щира подяка о. крилошанинові Л. Мудрому за Служби Божі, за молитви, за телефонічні розмови і за відправу поминальної літургії в його церкві.

Щира подяка ОЖОЧСУ ім. 500 героїнь Кінґуру та всім, хто чим-небудь старався улегшити покійному останні хвилини мученичого життя.

Рівнож дякуємо відвідувачам хворих з 57-го Відділу ООЧСУ в Норт Порті — Петрові Королишиному та тим друзям, що відвідували та за їхню присутність в день відходу до вічности сл. п. Влодка.

Дякуємо д-рові О. Соколишиному за прощальні слова від ООЧСУ та за поміщення згадки в „Національній Трибуні" та „Шляху Перемоги".

Ми невимовно вдячні Братству І УД УНА, станиці в Нюарку В. Пелехатому, М. Ліщинському за поміщення посмертної згадки в „Свободі", і за допис до „Вістей комбатанта".

В день похоронних відправ, була почесна стійка друзів дивізійників, за що їм щира подяка, а особливо Б.Висоцькому і д-рові В. Королеві і всім дивізійникам, що брали участь у похоронах, а д-рові В. Королеві за щирі та правдиві слова спомину на Панахиді та за відспівання останньої жалібно-прощальної пісні „Видиш брате мій".

Подяка Григорію Королишиному за спомин в 40-ий день про сл. п. Влодка — „Оленя". Як члена ОУН та як доброго і активного друга в усіх організаційних справах, що були йому доручені.

Дякуємо д-рові Королеві за переведення під час тризни збірки на інвалідів дивізійників в Україні, котру особисто перевіз до крайової Управи у Львові Мирон Грамяк. Йому за те „спасибі".

Подяка за квіти: сватам, Є. і А. Гусак, Р. і Н. Іпахов, Х. Сидор, В. і А. Сидор, Р. і А. Сидор, Т. Ж. Кліфон Сміт, 57- Відділові ООЧСУ в Норт Порт, Фла.

Складаємо подяку всім тим, що склали пожертви на „Інвалідів - Дивізійників" в краю:
по 100 дол. — дружина покійного Теодозія Коверко; по 50 дол. — О. Я. Гусак, А. Коверко, 33-ій Відділ ООЧСУ, Н. Бронсвік, Н.Дж., М. В. Ровенко, М. Сидор; по 35 дол. — Гр. і М. Королишин; по 25 дол. — Ст. Качмарський, Гр. і Г. Довбуш 50, І. П. Цар, М. С. Слободян; по 20 дол. — Р. П. Романишин, Р. П. Іваницький, М. Ф. Лисак, А. П. Добрянський, М. Грамяк, Мізз.; по 15 дол. — П. і М. Королишин, М. А. Микитчак,; по 10 дол. — М. і С. Филипович, д-р В. Г. Король, І. Я. Костишин, О.Мельничин, Б. Висоцький, М. Т. Стецюк, Д. Сулима, І. Ю. Тащук, д-р О. С. Соколишин, М. Прибильський, Іван Олійник, М.М. Макарик, М.А. Каллад, М. Береза, О. Волощук, С.С. Панчишин, І.А. Лобів (нчіт), М. Барабаш, Д.Д. Мілер, Б. і І. Петрик, А. Бриспальська, Калиновський; по 5 дол. — А. Ґой, Л. Кучера.

Пожертви на СЛУЖБИ БОЖІ за покійного зложили: в укр. кат. церкві у Фреш Медов Лінцей І. М., І. Д., Ж. Л., Багрій, Ж. Н., Чіляніс, М.М. Ніколсон і доні, Пер Петуар Мелбершін, А. Роле Бреніс.

Зложили на СЛУЖБУ БОЖУ в Норт Порті:
Сестрицтво Пресвятої Богородиці, Ню Бронсвік, Н.Дж. М. С. Слободян, М. Стасюк і доні, Г. і М. Королишин Норт Порт, Фла., ОЖ ОЧСУ Норт Порт, Фла.

Щира подяка шваґрові М. Сидорові за гарні слова про покійного та за подяку присутнім від родини та всім, що чим-небудь причинилися, щоб облегшити родині її горе. Щира подяка М. Грамяк за доставу 600 дол. для Інвалідів-Дивізійників в Україні.

Родина зложила від себе на БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД церкви в Норт Порт Фла 200 дол. із зібраних грошей. Родина розділила на фонд „ШПНТ" 200 дол., на Фонд „Вісті Комбатанта" — 225 дол., а решта грошей на Служби Божі за покійного Володимира.

Нехай Всевишній нагородить вас усіх своїми ласками за вашу поміч і співчуття в нашому горю.

Дружина Теодозія та діти і внуки.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ
(31-го серпня ц.р.)
після смерти мого брата

бл. п.

ЛЮБОМИРА БЕЗКОРОВАЙНОГО

будуть відправлені
БОГОСЛУЖБИ
в церквах:
св. Івана Хрестителя в Баффало, Н. Й, і
в церкві св. Марії в Норт Порт, Фльорида.

Про молитви просить
сестра Ніля Безкоровайна-Стецьків з родиною.

Ділимося сумною вісткою, що 14-го серпня 1994 року відійшов у вічність на 76-му році життя, наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ І ВУЙКО

бл. п.

ДМИТРО МАТКОВСЬКИЙ

ПАРАСТАС відбудеться в четвер 18-го серпня о год. 7:00 веч. в похоронному заведенні Flannigen — McGee при 541 N. 22nd St., Філядельфія, Па.

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю 19-го серпня о год. 9:00 рано з похоронного заведення до церкви св. о. Миколая, а опісля на цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі, Па.

Залишені в смутку:
дружина — АННА
доньки — НАДІЯ ОПУШИНСЬКА з чоловіком ФРЕНКОМ
— ОЛЬГА ОЛІЙНИК
на Україні:
брат — ІВАН з родиною
сестра — АННА СУНЬКО з родиною
як також близча і дальша родина.

У глибокому смутку повідомляємо приятелів, знайомих і українську громаду, що в середу 20-го липня 1994 року в Каракасі, Венесуеля, відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО й ДІДО

бл. п.
проф. дипл. інж.

ВОЛОДИМИР КОВАЛЬ

народжений 28-го лютого 1911 року в Києві. Активний діяч громадських українських організацій, член УТГІ в Реґенсбурзі, засновник і довголітній професор факультету електричної інженерії Центрального Університету в Каракасі.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в похоронному заведенні та на місцевому цвинтарі Дель Есте.

Залишені в смутку:
дружина — ГАЛИНА (МАЗЕПА)
син — БОГДАН з дружиною МАРТОЮ
внуки — ВІРНА БОГДАНА з мужем БОГДАНОМ
— ДАНИЛО
— ОЛЕНА
— ТАМАРА
— ГАЛИНА
невістка — СІЛЬВАНА з донькою СІЛЬВОЮ

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ

Москва очима українця

Недавно у Москві відбулася міжнародна конференція, присвячена проблемам переходу країн, які звільнилися від комуністичного ярма, до ринкової економіки. У цьому форумі взяли участь вчені, економісти і підприємці Росії, України, Білорусі, Казахстану, Узбекістану, ряду країн Західньої Европи та Америки. До складу делеґації ЗСА входив визначний діяч української громади Америки, адвокат і банкір д-р Юліян Куляс. Наш кореспондент зустрівся з Ю. Кулясом і попросив відповісти на кілька питань, які стосуються його перебування у столиці Росії.

— Вам, напевно, відомо ім'я російського режисера Костянтина Станіславського. Так ось, він слушно зауважив, що театр починається з вішалки. А як на вашу думку: з чого починається Москва?

— Відповісти на це питання дуже просто. Москва, як і будь-яка інша столиця, починається з летовища. Наш літак, а то був совєтський лайнер ІЛ-62 М, зробив посадку у міжнародному аеропорту Шереметєво — 2, куди прибувають літаки з багатьох країн світу. Варто було лише переступити його поріг, як відразу можна було сказати: ні, це не чикаґське летовище О'Гер, або нюйоркське ім. Кеннеді. Не дивлячись на те, що це летовище збудовано порівняно недавно, однак на кожному кроці стикаєшся з такими неподобствами, про які навіть соромно говорити. Приміщення захаращені, всюди бруд, сміття, а до того низький рівень обслуги, до якого важко звикнути пасажирові, який прибуває сюди із Заходу. Я знав, що черги є тепер неодмінним атрибутом російської дійсности, однак те, що я побачив перевершило мою уяву. Люди зденервовані, про них ніхто не дбає, крісел всім не вистачає і тому навіть матері з дітьми змушені влаштовуватися просто на підлозі. Літаки курсують нерегулярно, часто порушується їх розклад руху через відсутність пального. Подивишся на всю цю сумну картину і хочеться швидше залишити летовище, щоб подихати свіжим повітрям.

Отак, коротко кажучи, виглядає візитна картка Москви.

— Гадаю, що погодитеся зі мною, якщо скажу, що дитячі враження надовго залишаються в пам'яті. От, скажімо, на шкільній лаві нас вчили: „Москва моя, страна моя, ты самая любимая". Чи дійсно російська столиця є такою гарною, в яку всі закохані?

— Одним словом важко відповісти на це питання. Постараюся впродовж моєї розповіді повертатися до цієї проблеми. А поки машина везе мене до Москви, в якій я вперше в житті. Дорога довга, авта їдуть повільно і я маю можливість подивитися на райони, які входять у приміську смугу. На відміну, скажімо, від Чикаго тут рідко побачиш одно — чи двоповерхові будинки, переважно зустрічаються п'ятиповерхові, які в народі називають хрущобами. Пояснюю читачам значення цього терміну, утвореного з двох слів. Перше, від імени колишнього керівника Комуністичної партії країни Хрущова, який був ініціятором спорудження таких будинків, і друге — від російського слова трущоба, що означає убозтво, злиденність. Дійсно, в цих будинках мало вигод для людей, а до того вони погано утримані.

Чим ближче до центру міста, тим частіше зустрічалися будівельні крани, які свідчать про те, що в столиці ведеться будівництво нових бюр, готелів, об'єктів торгівлі, різних підприємств побутового обслуговування. Слід при цьому зазначити, що на цих роботах зайняті в основному італійці, німці, турки, вони працюють не за совєтською, а за західньою технологією і тому новобудови мають гарний вигляд і служать прикладом для наслідування.

— Мені відомо, що раніше чужинців, які прибували до Москви, найперше запрошували до театру, у Кремль. Чи збереглася досі ця традиція?

— Можна сказати, що так. Увечорі першого для нас, іноземних делеґатів, запросили до Большого театру, національної гордості Росії, на виставу, у якій були показані уривки з опер та балету. Відвідання цього мистецького закладу справило на мене приємне враження. Найперше я хотів би відзначити блискучу гру акторів, високу клясу звучання оркестри та з художнім смаком виготовлені декорації. Не можу не згадати глядачів, які, судячи з усього, розуміють і люблять музику. Не зважаючи на важкі часи, які зараз переживає країна, відвідувачі театру були добре вдягнені, видно, що заграничний одяг користується попитом у росіян.

Повернувшись з театру до готелю, я з американськими друзями пішов до ресторану вечеряти. Сіли за столик, відразу до нас підійшов офіціянт і питає, що будемо їсти. Один з нас попросив скетч, бараболю та кечап. Це замовлення внесено до записника. Другий сказав, що з охотою з'їв би баранину, кукурудзу та трохи салати. Офіціянт кивнув головою на знак згоди і записав замовлення. Третій замовив лише макарони... І яке ж було наше здивування, коли офіціянт повернувся в бік буфетниці і, не звертаючи на нас уваги, вголос сказав: „Катя, трі котлети с макаронамі". Вважаю, що коментувати цю сцену немає потреби.

— Якщо, як ви сказали, традиція зберіглася, то певно, і в Кремлі вам довелося побувати. Чи не так?

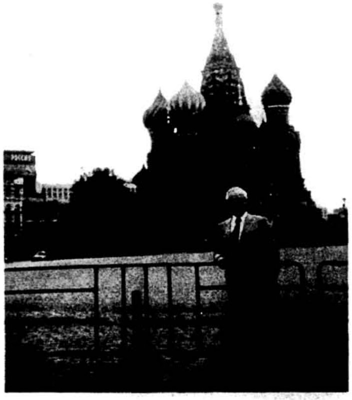
— Групу делеґатів міжнародної конференції, серед яких був і я, запросив до себе у Кремль віцепрем'єр Росії Шохін. Розмова відбулася в урядовому будинку, в якому працює президент країни Боріс Єльцин. Не можу побіжно не відзначити, що усі приміщення, в яких довелося побувати, вражають своїми меблями, гарним паркетом, високохудожніми гобеленами, картинами. Інколи мені навіть здавалося, що перебуваю не в Кремлі, а в Білому Домі.

Розмова з віцепрем'єром мала ознайомлюючий характер, він розповів про становище країни, про заходи, які вживає уряд для подолання економічної кризи, про значення контактів із західніми підприємцями.

Після закінчення розмови ми оглядали Кремль, відвідали православні церкви, які приваблюють своїм оформленням, архітектурою. На жаль, не довелося побувати у відомих кремлівських музеях.

Через Спаську браму, з якої у свій час виїздив з Кремля Сталін, ми потрапили на Красну площу, про яку багато читав і яку неодноразово бачив в кіно та телевізії. Я уявляв її більшою, а насправді виявилася вона не такою вже і великою, однак події, свідками яких вона була, залишились в багатовіковій історії цієї країни.

Увагу тих, хто вперше потрапляє на цю площу привертає, звичайно, мавзолей Леніна. Раніше біля нього цілодобово стояла військова варта, яка змінювалася кожної години. Тепер її зняли, однак навколо чимало військових. У нас вони не дуже помітні, а в Москві дають знати, що за вами дивляться і навіть слідкують.

Д-р Ю. Куляс на Красній площі в Москві

Користуючись нагодою, я з групою своїх колеґ вирішив зайти в мавзолей не для того, щоб поклонитися вождеві "світового пролетаріяту", а просто з цікавости. Стаємо в чергу (навіть тут без неї не можна обійтися) і за короткий час опиняємося у приміщенні, де знаходиться саркофаг. Дивлячись на Леніна, хтось з американців пошепки звернувся до мене, однак військовий, який стояв поруч, торкнувся пальцем до рота, сиґналізуючи про заборону тут розмовляти.

Коли ме вийшли з мавзолею, то я зацікавився, чому не дозволяється розмовляти в усипальниці? На це питання один з попутників жартуючи відповів: „Росіяни бояться, щоб не розбудити Леніна".

— А тепер, дозвольте вас запитати, як живеться сьогодні людям в Москві? Як вони виглядають, чи мають що їсти?

— Мої спостереження дають право сказати, що в Росії існують дві верстви населення, одна з них знаходиться при владі, до цієї категорії належать і нові бизнесмени. Це люди багаті, все мають, в тому числі іноземні авта, їх можна відразу пізнати, адже самі не ходять, біля кожного з них по 4—6 сторожів, молодих, здорових хлопців, одягнутих у довгі шкіряні плащі, які колись носили каґебісти.

Друга верства — то робочий народ, який працює важко і живе бідно. Майже кожен мешканець має клаптик землі за містом і він дає можливість вижити.

Люди на вулицях мають пригнічений, зажурений вигляд, завжди кудись поспішають, в руках у них торбини або невеличкі валізи, призначені для харчів, які коштують дуже дорого. На кожному кроці зустрічається п'яниць, вони валяються на тротуарах, в під'їздах будинків, чи просто на дорозі. На них ніхто не звертає уваги, мені розповідали, що колись їх забирали у витверезник, а тепер до них руки не доходять. Чимало жебраків можна побачити на московських вулицях, особливо біля церков, старі жінки виставляють навіть діточок.

— Мені говорили, що в Москві проживає велика українська громада. Одні кажуть, що їх там мешкає біля 500,000, інші називають ще більшу цифру. Однак я змушений визнати, що багато українців, які походять з Донбасу, Дніпропетровщини та півдня України забувають про свою національну приналежність. Між тим, варто зазначити, що останніми роками спостерігається тяжіння до рідної мови. Моторами створення національних товариств, суботніх шкіл є вихідці із західньої України. Вони стали ініціяторами впровадження в окремих школах столиці курсу української мови для дітей, які хочуть цього. Шкода, що міністерство освіти досі не вирішило цього питання.

— Під час вашого перебування в Москві загострилося становище в Криму. Чи ви відчули ускладнення в російсько-українських відносинах?

— Я не тільки відчув, скажу більше — болюче сприймав розмови, які в ті дні вели росіяни у моїй присутності. Вони цілком відкрито заявляли про те, що Крим—то є їхня земля і вона повина їм належити. Більш того, колишній „старший брат" переконаний в тому, що Росія, Україна та Білорусь це — одна слов'янська родина і тому жити вони повинні разом, однією державою. Етнічні групи, твердять росіяни, можуть співати свої пісні, виконувати національні танці, але ні в якому разі не уявляють собі незалежної України.

Заради справедливости я повинен сказати, що твердження, про які згадувалося вище, не є офіційною точкою зору уряду Росії, адже, як знають читачі, цей уряд разом з урядами ЗСА та України підписав угоду, за якою зобов'язався дотримуватися недоторканості кордонів України. І в той же самий час окремі члени московського керівництва у своїх заявах, і зокрема для преси, безсоромно стверджують, що не тільки Севастопіль, але й увесь Крим повинні належити Росії, що економічно Україна так пов'язана з Росією, що самостійно існувати не може.

Прихильникам цієї, з дозволу сказати, теорії я доводив безпідставність їх тверджень, посилався при тому на президента ЗСА, Билла, Клінтона, який твердо відстоює недоторканість кордонів України, цілісність її території. Та твердолобі політики продовжували наполягати на своєму, заявляючи, що в разі проведення плебісциту 90 відсотків населення проголосує за воз'єднання з Росією.

— Пробачте, я просив би уточнити ваше становище в питанні економічних зв'язків України з Росією?

— Взаємовигідного співробітництва України з новими державами в тім числі і з Росією, не можна виключити, адже цього вимагає саме життя, сьогодні промислове і навіть сільськогосподарське виробництво треба вести не натуральним способом, як це робилося ще на початку нашої цивілізації, а на основі кооперації, торговельних угод... Однак, коли ця співпраця вимагає підпорядкування російській економічній структурі, коли в обігу будуть лише російські гроші, коли не буде кордонів, то це означатиме повернення до нової імперії, яку намагається створити Росія.

Москва не хоче займатися колишніми совєтськими середньо-азіятськими республіками, це для неї тягар, в той час вона не уявляє свого існування без України та Білорусі. Це мене, як самі розумієте, дуже турбує.

— І в той же час не можна не визнати, що Росія зробила поступ у здійсненні економічних реформ і це у певній мірі позначилося на матеріяльному становищі населення.

— Цілком згоден з вами. Мої спостереження дають право заявити, що перехід до ринкової економіки в Росії вже приносить позитивні результати. Людям живеться легше, ніж в Україні, інфляція не така велика. І тому чимало українців, які стали на батьківщині безробітними, приїздять в російські міста на пошуки роботи. Мені розповідали, що ці заробітчани живуть по 8—10 душ в одній кімнаті, вони позбавлені елементарних санітарно-побутових умов. Але тримаються за цю роботу, адже за день праці можна в чотири рази більше купити, ніж в Україні.

Треба відверто сказати, що за три роки незалежности в Україні мало зроблено корисного для переходу до ринкової економіки. Якби відразу була розроблена розумна програма економічних реформ, то поперше, українцям краще жилося б, і подруге, багато росіян, які сьогодні тяжіють до Москви, стали б вірними громадянами України.

— Досі ми вели мову про ставлення до українців в Москві. А чи можете сказати, що думають росіяни про американців?

— На мій погляд існують два підходи до американців. В урядових колах до них ставляться позитивно, шукають допомоги від Америки, говорять навіть, що потрібні не гроші, а техніка і технологія.

А ті, що бідно живуть, то не мають сампатій до нас, вбачають в американцях глитаїв, які тільки і думають про те, як би нажитися на зледенному становищі народу. Одночасно поширюються чутки, ніби Америка має намір підкорити Росію. Це й не дивно, адже комуністична пропаганда впродовж десятиліть вбивала людям в голову думку, що ЗСА є потенційним ворогом росіян.

— І останнє запитання: з яким настроєм ви поверталися з Москви додому?

— Дуже поганим. Настрій мені зіпсували на тому самому летовищі, про яке я розповідав вам на початку нашої бесіди. У мене був квиток на літак російської авіякомпанії, який відлітав о год. 8-ій 45 хвилин. На летовище я приїхав о год. 7.15. В черзі до митника простояв 35 хвилин, а потім ще 20 хвилин знадобилося для того, щоб здати багаж. Нарешті підходжу до жінки, яка видає дозвіл на виліт. Вона подивилася на мій квиток і відразу його повернула, пославшись на те, ніби я спізнився, хоча до відправи літака залишилося ще понад півгодини.

Я пішов до її начальника, сподіваючись, що знайду з його боку підтримку, та даремні були сподівання: моє місце віддали якомусь російському бизнесменові, звичайно, за додаткову платню. Через відсутність прямого рейсу до ЗСА, мені довелося купувати квиток до Парижу, а звідти добиратися до Чикаго.

Ось так насправді виглядає російська обслуга і тому не раджу довірятись рекламним оголошенням, які закликають американців користуватися послугами Аерофльоту.

Анатолій Гороховський

✻ РОЗШУКИ ✻

УКРАЇНЕЦЬ
26 літ бажає листуватися з українцями всього світу. Писати до:
Україна, 252179 Київ, вул. Чорнобильська 6 110 Калаін Володимир, UKRAINE

ПОШУКУЮ
братів з родинами:
1) о. Михайла Яроша, нар. 1909 р.; 2) Івана Яроша, нар. 1901 р., помер в Канаді; 3) Стефана Яроша, нар. в ЗСА 1909 р. і його синів: Славка Яроша, нар. 1933 та Івана Яроша, народжених в с. Стефково (Вільшаниця, повіт Леско); 4) Антона Яроша, нар. 1915 або сина, що проживає у Франції. Адреси невідомі. Писати до:
УКРАЇНА, 342997 Донецька обл., Констянтинівський р-н, с. Ол.-Калиніве, вул. Ново-Садова 26/16 Ярош Софія А.

ПОШУКУЮ
батька **Василія Шевченка** (передше Константина Шевчука) з дружиною і дітьми, нар. 1912 р. і дідуся: **Петра Шевчука**; народженого в 1890-их р., обоє із с. Лашки, Вінницької губернії (тепер Староконстянтинівський р-н). Дідусь в ЗСА від 1914-5 р., а батько від 1945. Адреса в ЗСА невідома. Писати до:
УКРАЇНА, 280011 Хмельницький 11, вул. Профспілкова 106. Шевчук-Ковальчук Ліна К.

✻ НА ПРОДАЖ ✻

ПРОДАЄТЬСЯ
2-х кімнатна квартира в м. Жовкві під Львовом $11.000
(516) 669-7265

УНІКАЛЬНЕ ПОМЕШКАННЯ
на продаж, найкраща дільниця у Львові, 6 кімнат, 2 лазнички, бальков, гараж, та інші вигоди, 92 кв. метрів. Тел.:
(201) 432-1187
після 6-ої год. веч.